

ЗВО «Міжнародний науково-технічний університет імені академіка Юрія Бугая»
**ВИКОРИСТАННЯ БАЗОВИХ СТРАТЕГІЙ ОРГАНІЗАЦІЯМИ ТА ПІДПРИЄМСТВАМИ
РІЗНИХ ФОРМ ВЛАСНОСТІ ТА СФЕР ДІЯЛЬНОСТІ**

На сучасному етапі функціонування економіки країни перед підприємствами постає актуальне питання вибору стратегій розвитку організацій, підприємств та фірм різних форм власності та сфер діяльності. Накопичений багатий досвід щодо розроблення та вибору стратегій різних організацій підтверджує тезис про те, що їхнє керівництво не часто зупиняється на якомусь одному варіанті. Найчастіше, обрана стратегія є певним симбіозом декількох стратегічних підходів, які засновані на загальновідомих базових стратегіях, причому послідовність використання стратегічних підходів відзначається змістом та очікуваними наслідками від впровадження кожної із базових стратегій. У такому випадку загальна стратегія організації формується за принципом визначення часового першочергового використання обраних стратегій.

Наприклад, перш за все, необхідно зосередити зусилля організації на тому, щоб продовжити випуск вже освоєної продукції і далі постачати її на традиційні ринки, адже на неї все ще достатньо високий попит. Наступний крок характеризується концентрацією уваги на нових перспективних ринках збуту, переміщаючи на них традиційну для організації продукцію. І нарешті необхідно створювати нові модифікації виробів, які вже користуються попитом, задля постачання їх на старі ринки з метою стимуляції повторних закупівель і т.д.

За змістом базові стратегії відрізняються умовами відповідних ринків, номенклатурою виробництва, конкурентоздатністю продукції, фінансовими, технологічними, збутовими, кадровими можливостями організації, а також іншими чинниками. Усі подібні скомпоновані стратегії, котрі організації різних сфер діяльності демонструють у реальності, є модифікаціями у тому чи іншому вигляді декількох базових стратегій. Дані базові стратегії ефективні за дотримання певних умов і відповідного внутрішнього і зовнішнього оточення. Тому, при аналізі той чи іншої стратегії необхідно врахувати причини, які примушують підприємства обирати ту чи іншу стратегію.

Наведемо базові стратегії. Стратегія обмеженого зростання. Дану стратегію використовують переважна більшість організацій, котрі працюють у традиційних галузях, які давно усталені та характеризуються застосуванням стабільної технології. У випадку, якщо керівництво в цілому задоволене станом справ в організації, то в подальшому воно буде використовувати дану стратегію, адже орієнтація на неї – це найпростіший і найменш ризикований шлях подальшого освоєння ринку. Стратегію зростання найчастіше застосовують у нових галузях, які динамічним чином розвиваються і в яких відбувається швидка зміна технологій. Цю стратегію відрізняє щорічне значне зростання обсягів виробництва відносно рівня попереднього року.

Стратегія скорочення. Дану стратегію використовують досить рідко, адже для неї характерне встановлення цілей нижче досягнутого в минулому рівня. Стратегія скорочення застосовується тоді, коли показники діяльності організації мають стійку негативну тенденцію і немає засобів, які можуть покращити ситуацію. Комбіновані стратегії – як об'єднання вище наведених стратегій використовують потужні диверсифіковані підприємства, які активно працюють у декількох галузях із різноманітним асортиментом.

Отже, обрання та реалізація стратегії розвитку організації – це важливий складний багатоаспектний процес, який потребує ретельного використання різноманітних методів, принципів, прийомів аналізу альтернативних варіантів із ціллю забезпечити довгострокове ефективне функціонування організації у майбутньому.